

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Ante Galića, članova vijeća te sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice B. L. iz S. K. Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 16. siječnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, Z., klasa: UP/II-008-07/19-01/105, urbroj: 401-01/06-19-3 od 21. kolovoza 2019.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika odbijena je tužiteljčina žalba izjavljena protiv rješenja Hrvatske psihološke komore, klasa: 032-02/18-01/15, urbroj: 251-375/02-05-19-2 od 7. siječnja 2019.

Navedenim rješenjem Hrvatske psihološke komore odbijen je tužiteljčin zahtjev za pristup informacijama kojim je zatražila sve zapisnike sa sjednica Etičkog odbora Hrvatske psihološke komore održanih u 2018. godini. Zahtjev je odbijen na temelju članka 23. stavka 5. točke 2. u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", 25/13. i 85/15.; u daljnjem tekstu: ZPPI).

U tužbi tužiteljica ističe da su joj pobijanim rješenjem Povjerenika za informiranje povrijeđena prava zajamčena Ustavom i ZPPI-em te da je pobijano rješenje diskriminirajuće. Navodi da je tražila informacije od tijela javne vlasti odnosno javne institucije koja broji preko 2000 članova pa je riječ o pitanju od javnog interesa odnosno o transparentnosti rada članova Etičkog odbora Hrvatske psihološke komore i transparentnosti trošenja novčanih sredstava njenih članova. Predlaže Sudu da osporavano rješenje poništi i omogući joj pristup informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ističe da navodi iz tužbe nisu potkrijepljeni dokazima. Naglašava da zatražene informacije, između ostalog, sadrže različite osobne podatke članova Etičkog odbora Hrvatske psihološke komore kao i osobne podatke fizičkih

osoba koje su Hrvatskoj psihološkoj komori podnosile pritužbe i prigovore na rad pojedinih imenovanih psihologa te zdravstvenih ustanova. Polazeći od prava svake fizičke osobe na zaštitu osobnih podataka, tuženik smatra da bi omogućavanje pristupa traženim podacima u konkretnom slučaju predstavljalo nepotrebno zadiranje u tuđi privatni život, osobito imajući na umu načelo jednakosti iz članka 8. ZPPI-a. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

U skladu s člankom 6. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine,“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS) tuženikov odgovor na tužbu dostavljen je tužiteljici.

U očitovanju o tuženikovu odgovoru na tužbu tužiteljica u cijelosti ostaje kod tužbe te se protivi odnosno pobija tuženikove navode iz odgovora na tužbu. Predlaže održavanje rasprave radi njenog saslušanja. Ističe da je tražila dostavljanje dokumenata bez osobnih podataka fizičkih osoba u skladu s važećim propisima.

Budući da je u konkretnom slučaju sporna primjena prava, Sud je spor riješio bez rasprave na temelju članka 36. točke 4. ZUS-a.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema članku 6. ZPPI-a, informacije su dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima toga Zakona.

Iz spisa predmeta dostavljenog ovom Sudu proizlazi da je tužiteljčin zahtjev za pristup informacijama odbijen na temelju članka 23. stavka 5. točke 2. ZPPI-a u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom 4. ZPPI-a. Člankom 23. stavkom 5. točkom 2. ZPPI-a propisano je da će tijelo javne vlasti odbiti zahtjev ako se ispune uvjeti propisani u članku 15. stavcima 2., 3. i 4., a u vezi s člankom 16. stavkom 1. ZPPI-a. Člankom 15. stavkom 2. točkom 4. ZPPI-a propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka. Člankom 16. stavkom 1. ZPPI-a između ostalog je propisano da je tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točaka 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavaka 3. i 4. ZPPI-a, dužno, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa.

U postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja utvrđeno je da je tužiteljica podnijela Hrvatskoj psihološkoj komori zahtjev za pristup informacijama tražeći preslike svih zapisnika sa sjednica Etičkog odbora Hrvatske psihološke komore održanih u 2018. godini. Tužiteljčin je zahtjev odbijen jer je zatražena informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka. U žalbenom postupku protiv rješenja kojim su tužiteljici uskraćene tražene informacije, tuženik je utvrdio da je Hrvatska psihološka komora u rješenju o odbijanju zahtjeva navela samo razloge za ograničenje pristupa informacijama, ne uzimajući u obzir mogući javni interes te da iz spisa nije razvidno da je Hrvatska psihološka komora provela test razmjernosti i javnog interesa zbog čega je taj test proveo tuženik. Tuženik je utvrdio da je tužiteljica tražila zapisnike koji sadrže informacije o postupanju po prigovorima i pritužbama fizičkih osoba na rad i postupanje pojedinih psihologa i ustanova, vezano za njih osobno ili za članove njihovih obitelji. Traženi zapisnici sadrže podatke o prisutnosti i odsutnosti te izjašnjavanju pojedinih članova Etičkog odbora Hrvatske psihološke komore o pojedinim pitanjima u vezi s prihvaćanjem različitih prijedloga te u pogledu zamolbi za mišljenja i očitovanja Etičkog odbora. Pored toga, traženi zapisnici sadrže i podatke o raspravi Etičkog odbora Hrvatske psihološke komore o pritužbama i prigovorima na rad pojedinih psihologa koje su podnosile fizičke osobe koje su bile nezadovoljne postupanjem tih psihologa prema njima osobno, njihovoj malodobnoj djeci ili drugim članovima obitelji. Nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa tuženik je zaključio da bi otkrivanje osobnih podataka u konkretnom slučaju dovelo do povrede

osobnih podataka i moguće zlouporabe podataka te da prevladava potreba zaštite osobnih podataka u odnosu na javni interes. Tuženik ističe da unatoč tome što bi se mogao identificirati određeni javni interes za saznanjima o tome obavljaju li psiholozi koji postupaju u određenim postupcima savjesno i profesionalno svoj posao odnosno tko su psiholozi protiv kojih se podnose pritužbe, u žalbenom je postupku zaključeno da u odnosu na navedeno prevladava interes zaštite identiteta pojedinaca budući da se u traženim zapisnicima navodi sadržaj pritužbi i prijava te opisuje daljnji postupak Etičkog odbora po pritužbama i prijavama, ali zapisnici ne sadrže utvrđenja nakon provedenog postupka pa nije poznato kako će se očitovati prijavljene osobe ni kakav će biti sadržaj očitovanja Etičkog odbora koji se nakon dovršetka postupka dostavlja podnositeljima pritužbi. Zaključujući da se iz traženih zapisnika mogu vidjeti samo prijave odnosno pritužbe u pogledu pojedinih psihologa, ali nije razvidan ishod postupaka po prijavama odnosno pritužbama, tuženik je ocijenio da u konkretnom slučaju prevladava interes zaštite osobnih podataka prijavitelja i prijavljenih psihologa. U žalbenom je postupku uzeta u obzir i mogućnost djelomičnog omogućavanja pristupa informacijama te je ocijenjeno da su javnosti dostupni podaci o članovima Etičkog odbora Hrvatske psihološke komore (na službenoj internetskoj stranici Hrvatske psihološke komore) te da bi se, s obzirom na sadržaj traženih zapisnika, on u pretežnom dijelu morao prekriti, zbog čega nije svrsishodno djelomično odobriti pristup informacijama iz kojih se ne bi moglo iščitati ništa osim imena i prezimena članova Etičkog odbora i nekoliko osnovnih podataka koje sadrži svaki zapisnik (datum, klasa, urbroj, početak i završetak sjednice i sl.). Pored toga tuženik je utvrdio da iz spisa ne proizlazi da su se u javnosti vodile bilo kakve rasprave u vezi s traženim informacijama, niti se one odnose na pitanje javnog zdravlja, javne sigurnosti, zaštite okoliša ili na pitanje raspolaganja javnim sredstvima, niti je vjerojatno da bi objava traženih informacija doprinijela javnom interesu u smislu ostvarivanja temeljnih vrijednosti društvenog poretka i specifičnih načela funkcioniranja tijela javne vlasti kao što su dobro upravljanje, zakonitost, odgovornost, integritet i sl.

Ocjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva valja poći od činjenice da je zaštita pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka temeljno pravo. Člankom 8. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te člankom 16. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije utvrđuje se da svatko ima pravo na zaštitu svojih osobnih podataka.

Prema članku 4. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) ("Službeni list Europske unije", L 119/1; u daljnjem tekstu: Uredba), pojam „osobni podaci” podrazumijeva sve podatke koji se odnose na pojedinca čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi („ispitanik”).

Člankom 5. stavkom 1. Uredbe između ostalog je propisano da osobni podaci moraju biti zakonito, pošteno i transparentno obrađivani s obzirom na ispitanika te prikupljeni u posebne, izričite i zakonite svrhe te se dalje ne smiju obrađivati na način koji nije u skladu s tim svrhama. Člankom 6. stavkom 1. Uredbe propisane su situacije u kojima je obrada osobnih podataka zakonita.

Ocjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva u konkretnom slučaju, valja imati na umu i članak 35. Ustava Republike Hrvatske koji svakome jamči štovanje i pravnu zaštitu njegova osobnog i obiteljskog života, dostojanstva ugleda i časti te članak 37. Ustava koji svakome jamči sigurnost i tajnost osobnih podataka. S druge strane, valja imati na umu i članak 38. stavak 3. Ustava kojim se jamči pravo na pristup informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti. Ograničenja prava na pristup informacijama moraju biti razmjerna naravi potrebe za

ograničenjem u svakom pojedinom slučaju te nužna u slobodnom i demokratskom društvu, a propisuju se zakonom.

Budući da je pristup traženim informacijama ograničen sukladno članku 15. stavku 2. točki 4. ZPPI-a, Sud smatra da je, nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, propisanog člankom 16. stavkom 2. ZPPI-a, tuženik osnovano uskratio tužiteljici pristup traženim informacijama, pravilno ocijenivši da bi davanje traženih zapisnika bilo protivno zaštiti osobnih podataka osoba čiji su osobni podaci navedeni u traženim zapisnicima za što su u obrazloženju pobijanog rješenja dani valjani i dostatni razlozi koje ovaj Sud u cijelosti prihvaća.

Tužiteljica ne dovodi u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja odlučnog za pravilno rješenje ove stvari pa Sud nalazi neosnovanim tužiteljin prijedlog za njeno saslušanje na raspravi budući da je prema ocjeni ovog Suda činjenično stanje u upravnom postupku pravilno i potpuno utvrđeno, a razlozi zbog kojih se odluka pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

Stoga je, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, valjalo odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 16. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.